

Димитре, Хаджи Димитре.
 Димитър турци хванали,
 назад му ръце вързали,
 напред го с конче карали
 и на Димитра думали:
 – Димитре, Хаджи Димитре,
 през вашто село ще минем
 къде щем конак да сторим?
 Димитър дума турците:
 – Турци ле, вие жандари,
 вие през село минете,
 аз ще ви конак намеря.
 Като от село минали
 попово конак сторили,
 Димитра вѣнка вързали
 за тая черна черница.
 Димитър дума жандари:
 – Турци ле вие жандари,
 я ми ръцете пуснете
 да си със кавал посвирия.
 Наяли са турци ахмаци,
 те си му ръце пуснали.
 Димитър с кавал засвири,
 цяло се село събрало,
 събрало и заиграло.
 Димитър с кавал свиреше,
 със кавал дума думаше:
 – Георге ле, братовчеде ле,
 яла си кавал отземи
 със кавал да си посвириш,
 аз ще в гора да избягам.
 Никой си от кавал не разбира,
 Георги си от кавал разбира.